

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อความเข้าใจตรงกันในการแปลความหมายของผลการทดลอง และการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยจึงใช้สัญลักษณ์ต่าง ๆ แทนความหมายดังนี้

$\bar{X}$	แทน	คะแนนเฉลี่ย
S.D.	แทน	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
SS	แทน	ผลบวกของคะแนนเบี่ยงเบนแต่ละตัวยกกำลังสอง
MS	แทน	ค่าความแปรปรวน
df	แทน	ระดับชั้นความอิสระ
F	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณาการแจกแจงค่าเอฟ
*	แทน	ค่านัยสำคัญทางสถิติ $p < .05$
I	แทน	ระยะเวลาของการทดลอง
G	แทน	วิธีการ
IxG	แทน	ปฏิสัมพันธ์ระหว่างวิธีการกับระยะของการทดลอง

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการเปรียบเทียบการให้คำปรึกษาเป็นกลุ่มแบบเผชิญความจริงกับการให้ข้อสนเทศที่มีต่อความวิตกกังวลในการดำรงชีวิตภายหลังพ้นโทษของผู้ต้องขังหญิง ผู้วิจัยเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับขั้นตอนต่อไปนี้

ตอนที่ 1 แสดงข้อมูลและค่าสถิติพื้นฐานของคะแนนความวิตกกังวลในการดำรงชีวิตภายหลังพ้นโทษในระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผลของผู้ต้องขังกลุ่มการให้คำปรึกษาเป็นกลุ่มแบบเผชิญความจริง กลุ่มได้รับข้อสนเทศ และกลุ่มควบคุม

ตอนที่ 2 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของวิธีการทดลองและระยะเวลาที่มีต่อความวิตกกังวลในการดำรงชีวิตภายหลังพ้นโทษของผู้ต้องขังหญิง เพื่อศึกษาปฏิสัมพันธ์หลัก (main effects)

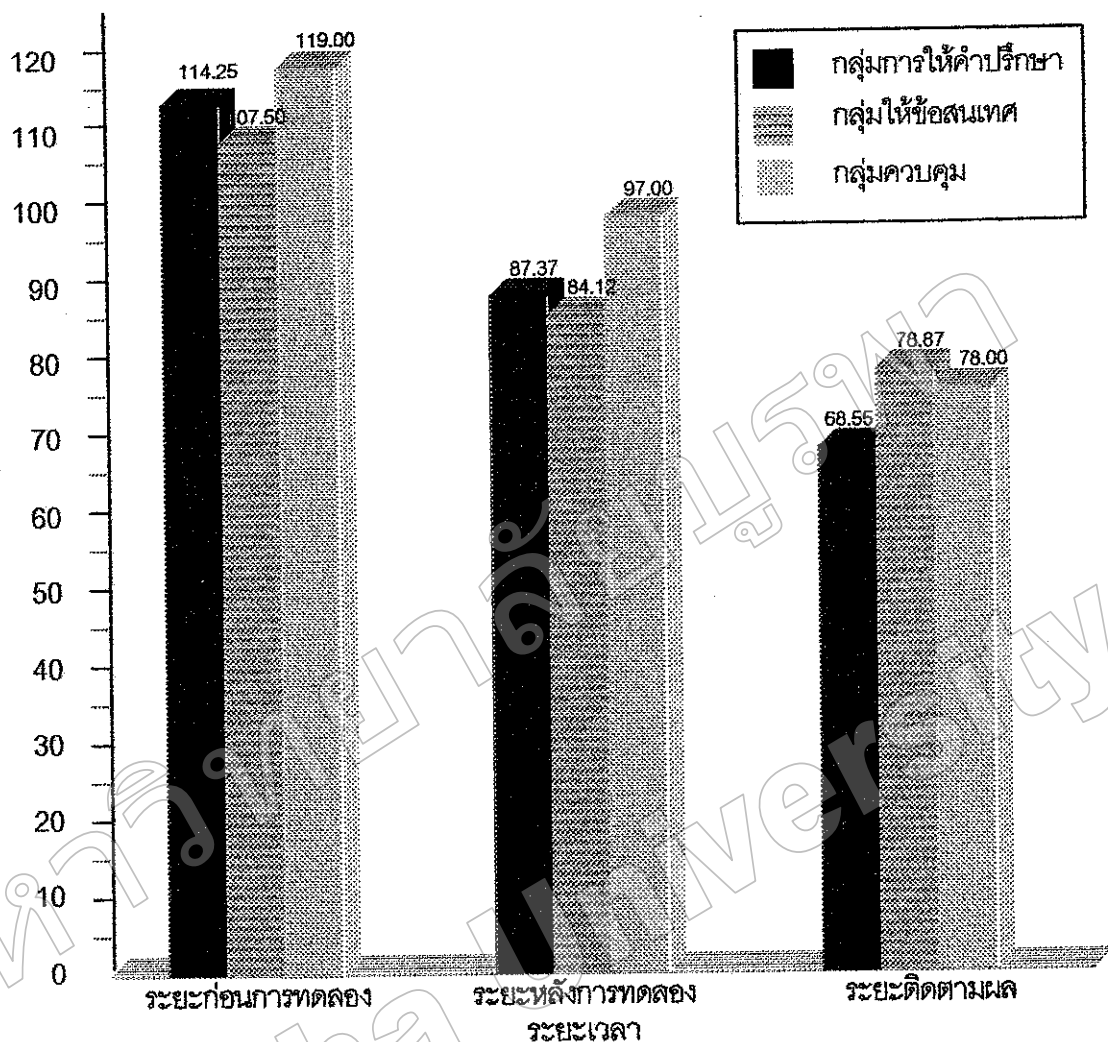
ตอนที่ 3 แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความวิตกกังวลในการดำรงชีวิตภายหลังพ้นโทษของผู้ต้องขังกลุ่มที่ได้รับการให้คำปรึกษาเป็นกลุ่มแบบเผชิญความจริง กลุ่มที่ได้รับข้อสนเทศ และกลุ่มควบคุมในระยะก่อนทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผล

ตอนที่ 4 แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความวิตกกังวลในการดำรงชีวิตภายหลังพ้นโทษในระยะต่าง ๆ ของผู้ต้องขังกลุ่มที่ได้รับการให้คำปรึกษาเป็นกลุ่มแบบเผชิญความจริง กลุ่มได้รับข้อสนเทศ และกลุ่มควบคุม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

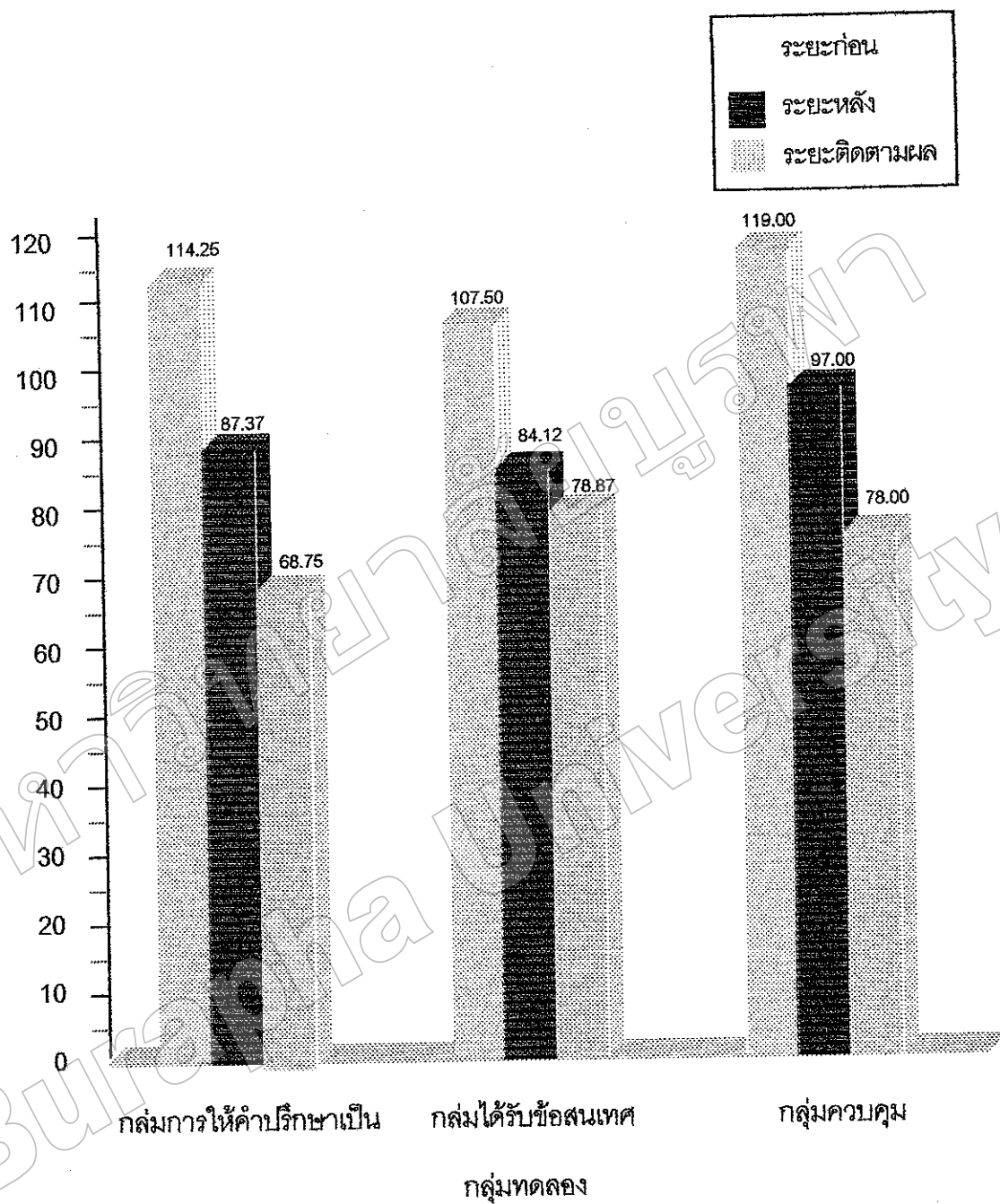
การวิเคราะห์คะแนนความวิตกกังวลภายหลังพ้นโทษของผู้ต้องขังหญิง ผู้วิจัยได้นำคะแนนความวิตกกังวลในการดำรงชีวิตภายหลังพ้นโทษของผู้ต้องขังหญิงของผู้ต้องขังแต่ละกลุ่มมาแสดงให้เห็นด้วยตารางและภาพประกอบดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 แสดงข้อมูลและค่าสถิติพื้นฐานของคะแนนความวิตกกังวลในการดำรงชีวิตภายหลังพ้นโทษของผู้ต้องขังหญิงในระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผลของผู้ต้องขังกลุ่มการให้คำปรึกษาเป็นกลุ่มแบบเผชิญความจริง กลุ่มได้รับข้อสนเทศ และกลุ่มควบคุม

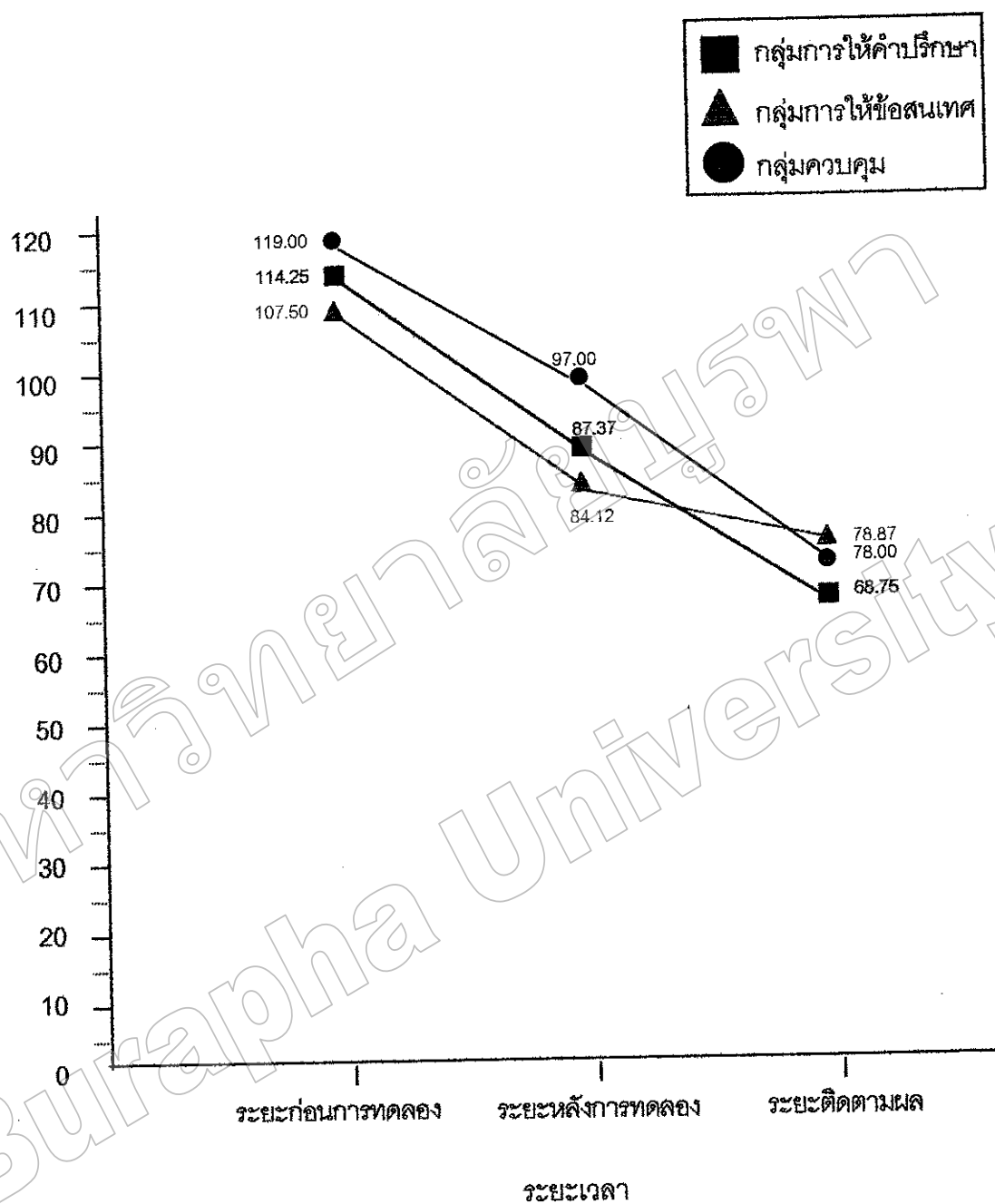
ภาพที่ 4 แผนภูมิเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความวิตกกังวลในการดำรงชีวิตภายหลังพ้นโทษของผู้ต้องขังกลุ่มที่ได้รับการให้คำปรึกษาเป็นกลุ่มแบบเผชิญความจริง กลุ่มได้รับข้อเสนอแนะ และกลุ่มควบคุมในระยะเวลาต่าง ๆ ของการทดลอง

จากภาพที่ 4 พบว่าผู้ต้องขังกลุ่มการให้คำปรึกษาเป็นกลุ่มแบบเผชิญความจริงมีคะแนนความวิตกกังวลในการดำรงชีวิตภายหลังพ้นโทษมากกว่ากลุ่มข้อเสนอแนะ 6.75 แต่น้อยกว่ากลุ่มควบคุมอยู่ 4.75 ระยะหลังการทดลองกลุ่มการให้คำปรึกษาเป็นกลุ่มแบบเผชิญความจริงมีคะแนนเฉลี่ยความวิตกกังวลในการดำรงชีวิตภายหลังพ้นโทษมากกว่ากลุ่มให้ข้อเสนอแนะอยู่ 3.25 แต่น้อยกว่ากลุ่มควบคุมอยู่ 9.63 ระยะติดตามผลกลุ่มการให้คำปรึกษาเป็นกลุ่มแบบเผชิญความจริงมีคะแนนความวิตกกังวลในการดำรงชีวิตภายหลังพ้นโทษน้อยกว่ากลุ่มให้ข้อเสนอแนะอยู่ 10.32 และน้อยกว่ากลุ่มควบคุมอยู่ 9.45 และกลุ่มให้ข้อเสนอแนะมากกว่ากลุ่มควบคุมอยู่ 0.87

ภาพที่ 5 แผนภูมิเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความวิตกกังวลในการดำรงชีวิตภายหลังพ้นโทษของผู้ต้องขังกลุ่มการให้คำปรึกษาเป็นกลุ่มแบบเผชิญความจริงกลุ่มได้รับข้อสนเทศและกลุ่มควบคุมในระยะเวลาต่าง ๆ ของการทดลอง

จากภาพที่ 5 พบว่า ผู้ต้องขังกลุ่มการให้คำปรึกษาเป็นกลุ่มแบบเผชิญความจริงมีคะแนนเฉลี่ยความวิตกกังวลในการดำรงชีวิตภายหลังพ้นโทษ ระยะก่อนการทดลองเป็น 114.25 ระยะหลังการทดลองเป็น 87.37 ซึ่งลดลงกว่าระยะก่อนการทดลอง 26.88 ส่วนระยะติดตามผลมีค่า 68.75 ลดลงกว่าระยะก่อนการทดลอง 45.50 และต่ำกว่าระยะหลังการทดลองเท่ากับ 18.62 กลุ่มได้รับข้อสนเทศมีคะแนนเฉลี่ยความวิตกกังวลในการดำรงชีวิตภายหลังพ้นโทษของผู้ต้องขังเป็น 107.50 และหลังการทดลองเป็น 84.12 ซึ่งลดลงกว่าระยะก่อนการทดลองเท่ากับ 23.38 ส่วนระยะติดตามผลมีค่า 78.87 ลดลงกว่าระยะก่อนการทดลองเท่ากับ 28.63 และต่ำกว่าระยะหลังการทดลองเท่ากับ 5.25 กลุ่มควบคุมมีคะแนนเฉลี่ยความวิตกกังวลในการดำรงชีวิตภายหลังพ้นโทษของผู้ต้องขัง ก่อนการทดลองเป็น 119.00 ระยะหลังการทดลองเป็น 97.00 ซึ่งลดลงกว่าระยะก่อนการทดลองเท่ากับ 22 ส่วนระยะติดตามผลมีค่า 78.00 ลดลงกว่าระยะก่อนการทดลองเท่ากับ 41 และลดลงกว่าระยะหลังการทดลอง 19

ภาพที่ 6 กราฟเส้นแสดงการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างคะแนนเฉลี่ยความวิตกกังวลในการดำรงชีวิต ภายหลังพ้นโทษเป็นรายคู่ของผู้ต้องขังกลุ่มการให้คำปรึกษาแบบเผชิญความจริง กลุ่ม การให้ข้อเสนอแนะ และกลุ่มควบคุมในระยะเวลาต่าง ๆ ของการทดลอง

จากภาพที่ 6 พบว่าในระยะก่อนการทดลองของผู้ต้องขังกลุ่มการให้คำปรึกษาแบบเผชิญความจริง กลุ่มการให้ข้อสนเทศ และกลุ่มควบคุมมีคะแนนเฉลี่ยความวิตกกังวลในการดำรงชีวิตภายหลังพ้นโทษใกล้เคียงกัน แต่ในระยะหลังการทดลองและติดตามผลมีการเปลี่ยนแปลงของคะแนนเฉลี่ยความวิตกกังวลในการดำรงชีวิตภายหลังพ้นโทษ โดยในระยะหลังการทดลอง ผู้ต้องขังกลุ่มให้คำปรึกษาแบบเผชิญความจริง กลุ่มได้รับข้อสนเทศมีคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่ากลุ่มควบคุม และระยะติดตามผลผู้ต้องขังกลุ่มให้คำปรึกษาแบบเผชิญความจริงมีคะแนนเฉลี่ยความวิตกกังวลในการดำรงชีวิตภายหลังพ้นโทษต่ำกว่ากลุ่มควบคุม และกลุ่มได้รับข้อสนเทศด้วยเช่นกัน แสดงให้เห็นว่าระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผลคะแนนเฉลี่ยความวิตกกังวลในการดำรงชีวิตภายหลังพ้นโทษของผู้ต้องขังกลุ่มให้คำปรึกษาเป็นกลุ่มแบบเผชิญความจริง กลุ่มได้รับข้อสนเทศ และกลุ่มควบคุมมีค่าลดลงใกล้เคียงกันให้ผลไม่แตกต่างกันไม่ว่าทดลอง เมื่อใดก็ตาม

ตอนที่ 2 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของวิธีการทดลองและระยะเวลาของการทดลองที่มีต่อความวิตกกังวลในการดำรงชีวิตภายหลังพ้นโทษของผู้ต้องขัง เพื่อศึกษาปฏิสัมพันธ์หลัก (main effects)

ตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของความวิตกกังวลในการดำรงชีวิตภายหลังพ้นโทษของผู้ต้องขังระหว่างวิธีการทดลองและระยะเวลาของการทดลอง

Source of Variation	df	SS	MS	F	p
Between Subjects	23	5326.98			
Group (G)	2	987.02	493.51	2.38	.12
Ss w/m groups	21	4339.95	206.66		
Within Subjects	48	22208.00			
Interval (I)	2	18055.19	9027.59	112.02 *	.00
IxG	4	768.13	192.03	2.38	.07
IxSs w/m groups	42	3384.66	80.58		
Total	71	27534.98			

* $p < .05$

จากตาราง 3 พบว่า

1. คะแนนเฉลี่ยความวิตกกังวลในการดำรงชีวิตภายหลังพ้นโทษของผู้ต้องขังก่อนการให้คำปรึกษาเป็นกลุ่มแบบเผชิญความจริง กลุ่มได้รับข้อสนเทศ และกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ
2. คะแนนเฉลี่ยความวิตกกังวลในการดำรงชีวิตภายหลังพ้นโทษผู้ต้องขังก่อนการให้คำปรึกษาเป็นกลุ่มแบบเผชิญความจริง ในระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังทดลองและระยะติดตามผลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .05$)
3. ไม่มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างวิธีการทดลองและระยะเวลาของการทดลอง

ตอนที่ 3 แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความวิตกกังวลในการดำรงชีวิต ภายหลังพ้นโทษของผู้ต้องขังที่ได้รับการให้คำปรึกษาเป็นกลุ่มแบบเผชิญความจริง กลุ่มที่ได้รับ ข้อเสนอแนะและกลุ่มควบคุมในระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผล

ตารางที่ 4 ผลการทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยความวิตกกังวลในการดำรงชีวิต ภายหลังพ้นโทษของผู้ต้องขังกลุ่มที่ได้รับการให้คำปรึกษาเป็นกลุ่มแบบเผชิญ ความจริง กลุ่มได้รับข้อเสนอแนะ และกลุ่มควบคุมในระยะก่อนการทดลอง

Source of Variation	df	SS	MS	F
Between groups	2	534.33	267.16	2.17
Within cell	63	7724.62	122.61	

adjusted df according to Howell (1997, p. 470). $f = 51.01$

$F_{.05}(2, 51) = 3.18$

จากตาราง 4 พบว่า ในระยะก่อนการทดลองคะแนนเฉลี่ยความวิตกกังวลในการดำรง ชีวิตภายหลังพ้นโทษของผู้ต้องขังกลุ่มที่ได้รับการให้คำปรึกษาเป็นกลุ่มแบบเผชิญความจริง กลุ่มได้รับ ข้อเสนอแนะ และกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 5 ผลการทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยความวิตกกังวลในการดำรงชีวิต ภายหลังพ้นโทษของผู้ต้องขังกลุ่มที่ได้รับการให้คำปรึกษาเป็นกลุ่มแบบเผชิญความจริง กลุ่มได้รับข้อสนเทศ และกลุ่มควบคุมในระยะหลังการทดลอง

Source of Variation	df	SS	MS	F
Between groups	2	717.25	358.62	2.92
Within cell	63	7724.62	122.61	

adjusted df according to Howell (1997, p. 470). $f = 51.01$

$$F_{.05} (2, 51) = 3.18$$

จากตาราง 5 พบว่า ในระยะหลังการทดลองคะแนนเฉลี่ยความวิตกกังวลในการดำรงชีวิต ภายหลังพ้นโทษของผู้ต้องขังกลุ่มที่ได้รับการให้คำปรึกษาเป็นกลุ่มแบบเผชิญความจริง กลุ่มได้รับข้อสนเทศ และกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 6 ผลการทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยความวิตกกังวลในการดำรงชีวิต ภายหลังพ้นโทษของผู้ต้องขังกลุ่มที่ได้รับการให้คำปรึกษาเป็นกลุ่มแบบเผชิญความจริง กลุ่มได้รับข้อสนเทศ และกลุ่มควบคุมในระยะติดตามผล

Source of Variation	df	SS	MS	F
Between groups	2	503.58	251.79	2.05
Within cell	63	7724.62	122.61	

adjusted df according to Howell (1997, p. 470). $f = 51.01$

$$F_{.05} (2, 51) = 3.18$$

จากตาราง 6 พบว่า ในระยะติดตามผลคะแนนเฉลี่ยความวิตกกังวลในการดำรงชีวิต ภายหลังพ้นโทษของผู้ต้องขังกลุ่มที่ได้รับการให้คำปรึกษาเป็นกลุ่มแบบเผชิญความจริง กลุ่มได้รับข้อสนเทศ และกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตอนที่ 4 แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความวิตกกังวลในการดำรงชีวิต
ภายหลังพ้นโทษในระยะต่าง ๆ ของผู้ต้องขังกลุ่มที่ได้รับการให้คำปรึกษาเป็นกลุ่มแบบเผชิญ
ความจริง กลุ่มได้รับข้อสนเทศ และกลุ่มควบคุม

ตารางที่ 7 ผลการทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยความวิตกกังวลในการดำรงชีวิต
ภายหลังพ้นโทษของผู้ต้องขังหญิงกลุ่มการให้คำปรึกษาเป็นกลุ่มแบบเผชิญ
ความจริง ในระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลองและระยะติดตามผล

Source of Variation	df	SS	MS	F	p
Between Subjects	7	1137.29			
Interval	2	8371.75	4185.87	52.06*	.00
Error	14	1125.58	80.391		
Total	23	10634.62			

* $p < .05$

จากตาราง 7 พบว่า คะแนนเฉลี่ยความวิตกกังวลในการดำรงชีวิตภายหลังพ้นโทษของ
ผู้ต้องขังหญิงกลุ่มการให้คำปรึกษาแบบเผชิญความจริงในระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการ
ทดลอง และระยะติดตามผลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .05$)

ตารางที่ 8 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความวิตกกังวลในการดำรงชีวิตภายหลังพ้นโทษ เป็นรายคู่ในระะยะก่อนการทดลอง ระะยะหลังการทดลอง และระะยะติดตามผลของ ผู้ต้องขังหญิงกลุ่มการให้คำปรึกษาเป็นกลุ่มแบบเผชิญความจริง ด้วยวิธีการ ทดสอบของนิวแมน - คูลส์

$\bar{X}$	ระะยะติดตามผล 68.75	ระะยะหลังการทดลอง 87.37	ระะยะก่อนการทดลอง 114.25
68.75	-	18.63 *	45.50 *
87.37			26.88 *
114.25			-
r		2	3
$q_{.95}(r, 14)$		3.15	3.88
$q_{.95}(r, 14) \sqrt{\frac{MS_{error}}{n}}$		9.99	12.30

* $p < .05$

จากตาราง 8 พบว่า ผู้ต้องขังหญิงกลุ่มการให้คำปรึกษาเป็นกลุ่มแบบเผชิญความจริงมี คะแนนเฉลี่ยความวิตกกังวลในการดำรงชีวิตภายหลังพ้นโทษในระะยะก่อนการทดลอง และระะยะ ติดตามผลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .05$) และมีคะแนนเฉลี่ยความวิตกกังวลใน การดำรงชีวิตภายหลังพ้นโทษในระะยะหลังการทดลอง และระะยะติดตามผลแตกต่างกันอย่างมีนัย สำคัญทางสถิติ ($p < .05$) ส่วนคะแนนเฉลี่ยความวิตกกังวลในการดำรงชีวิตภายหลังพ้นโทษใน ระะยะก่อนการทดลอง และระะยะหลังการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .05$)

ตารางที่ 9 ผลการทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยความวิตกกังวลในการดำรงชีวิต
ภายหลังพ้นโทษของผู้ต้องขังกลุ่มได้รับข้อสนเทศในระยะก่อนการทดลอง ระยะ
หลังการทดลอง และระยะติดตามผล

Source of Variation	df	SS	MS	F	p
Between Subjects	7	660.00			
Interval	2	3715.58	1857.79	39.90*	.00
Error	14	651.75	46.55		
Total	23	5027.33			

* $p < .05$

จากตาราง 9 พบว่าคะแนนเฉลี่ยความวิตกกังวลในการดำรงชีวิตภายหลังพ้นโทษของ
ผู้ต้องขังหญิงกลุ่มได้รับข้อสนเทศในระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะ
ติดตามผลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .05$)

ตารางที่ 10 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความวิตกกังวลในการดำรงชีวิตภายหลังพ้นโทษ เป็นรายคู่ในระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผลของผู้ต้องขังหญิงกลุ่มได้รับข้อสนเทศด้วยวิธีนิวแมน - คูลส์

$\bar{X}$	ระยะติดตามผล	ระยะหลังการทดลอง	ระยะก่อนการทดลอง
	78.87	84.12	107.50
78.87	-	5.25	28.63 *
84.12		-	23.38 *
107.50			-
r		2	3
$q_{.95}(r, 14)$		3.15	3.88
$q_{.95}(r, 14) \sqrt{\frac{MS_{error}}{n}}$		7.60	9.36

* $p < .05$

จากตาราง 10 พบว่าผู้ต้องขังหญิงกลุ่มได้รับข้อสนเทศมีคะแนนเฉลี่ยความวิตกกังวลในการดำรงชีวิตภายหลังพ้นโทษในระยะหลังการทดลองและระยะติดตามผลไม่แตกต่างกัน ส่วนคะแนนเฉลี่ยความวิตกกังวลในการดำรงชีวิตภายหลังพ้นโทษในระยะก่อนการทดลอง และระยะติดตามผลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .05$) และคะแนนเฉลี่ยความวิตกกังวลในการดำรงชีวิตภายหลังพ้นโทษในระยะก่อนการทดลอง และระยะหลังการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .05$)

ตารางที่ 11 ผลการทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยความวิตกกังวลในการดำรงชีวิตภายหลังพ้นโทษของผู้ต้องขังหญิงกลุ่มควบคุมในระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผล

Source of Variation	df	SS	MS	F	p
Between Subjects	7	2542.66			
Interval	2	6736.00	3368.00	29.33 *	.00
Error	14	1607.33	114.80		
Total	23	10886.00			

* $p < .05$

จากตาราง 11 พบว่าคะแนนเฉลี่ยความวิตกกังวลในการดำรงชีวิตภายหลังพ้นโทษของผู้ต้องขังหญิงกลุ่มควบคุมในระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .05$)

ตารางที่ 12 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความวิตกกังวลในการดำรงชีวิตภายหลังพ้นโทษ รายคู่ในระบะก่อนการทดลอง ระบะหลังการทดลอง และระบะติดตามผลของ ผู้ต้องขังหญิงกลุ่มควบคุมด้วยวิธีการทดสอบของนิวแมน – คูลส์

$\bar{X}$	ระบะติดตามผล 78.00	ระบะหลังการทดลอง 97.00	ระบะก่อนการทดลอง 119.00
78.00	-	19.00*	41.00 *
97.00		-	22.00 *
119.00			-
r		2	3
q.95 (r, 14)		3.15	3.88
q.95 (r, 14); $\frac{MS_{error}}{n}$		11.93	14.70

* $p < .05$

จากตาราง 12 พบว่า ผู้ต้องขังหญิงกลุ่มควบคุมมีคะแนนเฉลี่ยความวิตกกังวลในการดำรงชีวิตภายหลังพ้นโทษในระบะก่อนการทดลอง และระบะติดตามผลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .05$) และมีคะแนนเฉลี่ยความวิตกกังวลในการดำรงชีวิตภายหลังพ้นโทษในระบะหลังการทดลอง และระบะติดตามผลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .05$) ส่วนคะแนนเฉลี่ยความวิตกกังวลในการดำรงชีวิตภายหลังพ้นโทษในระบะก่อนการทดลอง และระบะหลังการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .05$)